

[Alfred Hansen.]

om det nu også var rimeligt at give husejere rentefradrag i deres huse, om ikke det har en prisforhøjende virkning, om ikke det har virkning på renten i opadgående retning, at folk er villige til at give en højere rente for de penge, de skal låne, når de ved, at skatten betaler 60–65 pct. deraf. Vi mener ikke i retsforbundet, at det kan være socialt forsvarligt at give tilskud til folks boliger, hvad enten det sker direkte i form af kroner og øre, eller det sker indirekte i form af fradragsret.

Man burde overveje, hvor stor en virkning en rentesækning på 1, 2 eller 3 pct. ville have for beskæftigelsen. Man har så godt som ikke i denne augustsamling – som nu også er en septembersamling – beskæftiget sig med renteproblematikken i relation til arbejdsløsheden.

Vi vil fra retsforbundets side opfordre de fire forligspartier til fremover at satse stærkt på at fjerne årsagerne til den høje rente. Renten er i dag en så stor byrde for erhvervslivet og for den private, at det i høj grad rammer beskæftigelsen, og det rammer købeevnen. Det er jo ikke en udgift, man pådrager sig blot for et år eller to, men det er en udgift, man pådrager sig for resten af livet, hele dette århundrede ud og et godt stykke ind i næste århundrede.

Må jeg sige om lovforslag nr. L 214, at vi godt kan stemme for det, hvad vi også gjorde i sidste samling, da der var tilsvarende forslag fremme til behandling her i tinget. Der kan nok sættes spørgsmålstegn ved, hvor lønsomt det er i alle tilfælde at foretage disse foranstaltninger i statens bygninger. Vi mener principielt, at når staten har bygninger, så må det også være statens opgave at sørge for, at disse bygninger for det første holdes forsvarligt ved lige, og at disse bygninger for det andet drives på en sådan måde, at de løbende udgifter formindskes mest muligt. Det vil man nok i nogen grad kunne opnå ved de energibesparende foranstaltninger, der er foreslået her. Vi kan altså stemme for lovforslag nr. L 214.

Med hensyn til lovforslag nr. L 217 vil vi gerne stemme for det, hvad også fremgår af vores betænkningens bidrag. Jeg mener, det er en helt naturlig konsekvens af udviklingen, at man vedtager dette lovforslag.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 56 kan vi også gå ind for det, og det fremgår også af betænkningen. Det høje ting har nu tingene i orden, brikkerne er faldet på plads, mosaikken er gået op, og derfor skal jeg ikke

trætte tinget med at gentage det, som står i betænkningen. Vi kan tilslutte os det uændret.

Derimod skal der til beslutningsforslag nr. B 58 nok lige knyttes et par kommentarer. Det ligger sådan, at vi i retsforbundet har meget stor sympati for beskyttede boliger og for plejehjemspladser, men vi mener, at det tal, der her anslås, ikke nødvendigvis er det antal, der virkelig er behov for. I den kommende folketingsamling vil vi gerne samarbejde om en udvikling i retning af flere beskyttede boliger, også plejehjemspladser, hvorimod det nok er mere tvivlsomt, om de almennyttige boliger vil få retsforbundets tilslutning.

Med hensyn til det ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet, kan vi med de bemærkninger, som jeg fremførte i begyndelsen, da jeg kommenterede lovforslag nr. L 213, stemme for det. Vi ønsker ikke, at der skal isoleres i den nye boligmasse. Det har der været god grund til at gøre op igennem 1970'erne. Vi mener, det er helt unødvendigt spild af statens ressourcer, at den kronisk slunkne statskasse skal holde for igen – pengene hentes jo fortrinsvis hos den arbejdende befolkning. Man vil straffe dem, der sparer op, dem, der arbejder, lægge skat på arbejdsindtægter, skat på forbrugsgoder, og så lader man spekulationsgevinster, arbejdsfrie gevinster fortsat være fredet i klasse A. Dette, er helt uanstændigt.

Wilhelm (VS):

VS kan støtte forslag nr. L 214 om isolering af statens bygninger, som vi tidligere har gjort det, og vi kan også støtte forlængelsen af de særlige realkreditvilkår i forslag nr. L 217, som vi tidligere har gjort det.

Vi vil støtte DKPs beslutningsforslag med de forbehold, vi har anført i betænkningen vedrørende virkningerne af dette forslag. Jeg vil godt sige til de borgerlige ordførere, der har indvendt, at den økonomiske situation gør, at man netop nu ikke kan realisere den slags ting, at det er dog det mest forrykte sludder, man har hørt om den økonomiske situation. Hvis det nogen sinde er gørligt og attraktivt og i enhver henseende fordelagtigt at realisere den slags ting, så er det i den økonomiske situation, hvor de konservatives og de andre borgerliges venner har smidt 200.000 ud i arbejdsløshed, fordi man ikke tjener nok på dem, og hvor man derfor alt andet lige stort set får disse boliger så at sige samfundsøkonomisk gratis.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 56 fra